

[A. M. Hansen.]

Udtryk ved jeg ikke, om jeg har brugt. Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen sagde i sin Tale i Gaar følgende, som jeg beder om Tilladelse til at citere:

„Det skal være en Mand, der kender Lærernes og Skolens Krav. Han skal have samme Uddannelse og Virke som Lærerne; derfor kan vi anerkende Kravet om, at han skal have været Lærer i Folkeskolen i mindst 10 Aar.“

Og saa siger det ærede Medlem videre i samme Spalte, det er Spalte 2339:

„Om hans Arbejdsfelt og Myndighed kan der forhandles. Jeg kan meget vel tænke mig, at han kan faa væsentlig de Opgaver, som er nævnt for Kredslærerne i § 19.“

Efter disse Udtalelser synes jeg, jeg har Lov at sige, at det ærede Medlem har givet Udtryk for, at han er Tilhænger af Kredslæreren. Der kunde blot være Tale om — jeg udtrykte det i et Billede, saadan som det ærede Medlem jo bruger meget —, hvor tyk eller tynd denne Kredslærer skulde være. Det ærede Medlem forstod udmærket godt, at det var et billedligt Udtryk; det fremgik ogsaa af hans Tale. Men jeg synes, som sagt, at det ærede Medlems Udtalelser berettiger mig til at forvente, at vi kan blive enige paa det Punkt.

Videre vendte det ærede Medlem sig imod mig i Anledning af, at jeg i Gaar havde udtalt, at en saadan Konsulent kunde have stor Betydning, og havde draget en Sammenligning med Husmandskonsulenten o. s. v. Deroverfor siger det ærede Medlem: Ja vel, hvis det er en Konsulent, som man har antaget frivilligt, men ikke naar det er en, der kommer med Tvang. Maa jeg spørge det ærede Medlem: Er Skolekonsulenten en Konsulent, der fra Befolkningens Side bliver paatvunget Danmarks Lærere? Det er dog Danmarks Lærere, der siden 1907 Gang paa Gang har krævet ham. Han kommer som en af deres egne, og det er det, de har ønsket. Hvis det ærede Medlem har ment at kunne ramme mig ved at sige, at jeg har sagt noget i Retning af: Forsøg med Kredslæreren, saa kommer Amtskonsulenten nok, saa vil jeg slet ikke fragaa, at jeg, hvis vi havde været i en Situation, hvor vi havde Penge dertil, vilde have foretrukket en Amtskonsulent, en Mand, der kunde ofre sig helt for den Gerning, men jeg mener, hvilket jeg gav Udtryk for i min Tale i Gaar, at dette er en god Overgangsform.

Jeg kan for øvrigt ikke forstaa, at det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen bliver saa forfærdet over, at man fra det radikale Venstres Side kunde tænke sig at gaa med til en Ordning med en Amtskonsulent. Om det Spørgsmaal har det ærede Medlems Partifælle det ærede Medlem Hr. Moltesen udtalt sig allerede i 1912, og saa langt tilbage er det radikale Venstre da heller ikke i Udvikling, at det skulde være forunderligt, at vi i 1930 kunde have et lige saa frisindet Standpunkt, som Venstres Talsmand i 1919 gav Udtryk for i Folketinget. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har læst den nævnte Tale, jeg vil dog tro det; men den har ikke haft megen Indvirkning paa ham; i den Henseende maa man sige, at han er ret upaavirkelig. Det var en god Tale, og det ærede Medlem Hr. Moltesen udtalte sig netop om Nødvendigheden af, at vi baade kom af med det gejstlige Tilsyn og fik et fagligt pædagogisk Tilsyn. Det er Alfa og Omega i det ærede Medlem Hr. Moltesens Tale. Jeg vil gerne have Lov at citere enkelte af disse Udtalelser. Det ærede Medlem siger — det staar at læse i Folketingstidenden 1911—12 Sp. 3584 —:

„Jeg vil ønske dette Lovforslag, i hvilket der er lagt mange gode Tanker og megen god Villie, den bedst mulige Fremtid, men jeg vilde dog gerne have det reformeret noget i Tilslutning til de to Synspunkter, der er nedlagt deri, og som er Venstres Programudtalelse med Hensyn til Skolen.“

Jeg beder det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen lægge Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Moltesen bygger sin Udtalelse paa det, som er Venstres Programudtalelse med Hensyn til Skolen. Og den gaar ud paa, siger han videre:

„at Skolen bør have sit eget selvstændige Tilsyn, der indrettes paa Grundlag af Samarbejde med Forældrene. Det er dette Synspunkt, jeg meget gerne vil have virkeliggjort i vor Skolelovgivning“.

Og det ærede Medlem Hr. Moltesen udtaler i Slutningen af sin Tale — Sp. 3588 —, at man skal ikke være saa bange for Amtsskolekonsulenten, idet han siger:

„Nu er man bange for de mange Embedsmænd i Landet; det er en smuk Frygt, og jeg kan i og for sig ikke have noget imod den. Men naar disse Embedsmænd kunne være med til